

935

USTAWA

z dnia 23 czerwca 2006 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 25, str. 399).”

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewoźne, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane, ustawę z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. — Prawo atomowe, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych, ustawę z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze i ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438.

z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 66f otrzymuje brzmienie:

„Art. 66f. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych przy korzystaniu z pomocy obcego państwa, wzory tytułów wykonawczych, o których mowa w art. 66y § 3 oraz art. 66za § 1, a także wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych, kierowanych przez te podmioty do organu wnioskującego oraz przez organ wnioskujący do obcych państw. Określając sposób postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych oraz wzory wniosków, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia w szczególności rodzaj i ilość załączanych do wniosków dokumentów niezbędnych do skorzystania z pomocy obcego państwa oraz zakres koniecznych informacji, jakie mają być zawarte we wnioskach przy korzystaniu z pomocy obcego państwa.”;

2) w art. 66y § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych dołącza się tytuł wykonawczy zaktualizowany przez polskiego wierzyciela na dzień podpisania wniosku, o którym mowa w art. 66d § 2, oraz, jeżeli to potrzebne, oryginały lub poświadczony urzędowo lub notarialnie kopie innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia należności pieniężnych.”;

3) w art. 66za:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych objętych zagranicznym tytułem wykonawczym, organ ten wystawia tytuł wykonawczy według ustalonego wzoru, chyba że zagraniczny tytuł został sporządzony nieprawidłowo.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ wykonujący, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, kieruje wysta-

wiony przez siebie tytuł wykonawczy do właściwego organu egzekucyjnego w celu wykonania. Jednocześnie organ wykonujący przesyła do właściwego organu egzekucyjnego odpis wystawionego przez siebie tytułu wykonawczego wraz z zagranicznym tytułem wykonawczym celem doręczenia zobowiązanemu. Przepisów art. 15 nie stosuje się.”;

4) w art. 115c § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli wierzycielem egzekwującym jest obce państwo, które nie wyraziło zgody na pokrycie kosztów w okolicznościach, o których mowa w art. 64c § 4c, uczestniczy w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji z nieruchomości w takiej części, jaka pozostała po pokryciu należności wierzycieli i osób, o których mowa w § 1.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Umowę o pracę zawiera się na piśmie. Jeżeli umowa o pracę nie została zawarta z zachowaniem formy pisemnej, pracodawca powinien, najpóźniej w dniu rozpoczęcia pracy przez pracownika, potwierdzić pracownikowi na piśmie ustalenia co do stron umowy, rodzaju umowy oraz jej warunków.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Pracodawca informuje pracownika na piśmie, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zawarcia umowy o pracę, o:

- 1) obowiązującej pracownika dobowej i tygodniowej normie czasu pracy,
- 2) częstotliwości wypłat wynagrodzenia za pracę,
- 3) wymiarze przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego,
- 4) obowiązującej pracownika długości okresu wypowiedzenia umowy o pracę,

5) układzie zbiorowym pracy, którym pracownik jest objęty,

a jeżeli pracodawca nie ma obowiązku ustalenia regulaminu pracy — dodatkowo o porze nocnej, miejscu, terminie i czasie wypłaty wynagrodzenia oraz przyjętym sposobie potwierdzania przez pracowników przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy.”,

c) po § 3 dodaje się § 3¹—3³ w brzmieniu:

„§ 3¹. Poinformowanie pracownika o jego warunkach zatrudnienia, o których mowa w § 3 pkt 1—4, może nastąpić przez pisemne wskazanie odpowiednich przepisów prawa pracy.

§ 3². Pracodawca informuje pracownika na piśmie o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 3 pkt 1—4, o objęciu pracownika układem zbiorowym pracy, a także o zmianie układu zbiorowego pracy, którym pracownik jest objęty, niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie tych zmian, a w przypadku gdy rozwiązanie umowy o pracę miałyby nastąpić przed upływem tego terminu — nie później niż do dnia rozwiązania umowy.

§ 3³. Poinformowanie pracownika o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 3 pkt 1—4, może nastąpić przez pisemne wskazanie odpowiednich przepisów prawa pracy.”;

2) w art. 29¹:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przed skierowaniem pracownika do pracy pracodawca dodatkowo informuje pracownika na piśmie o:

- 1) świadczeniach przysługujących z tytułu skierowania do pracy poza granicami kraju, obejmujących zwrot kosztów przejazdu oraz zapewnienie zakwaterowania,
- 2) warunkach powrotu pracownika do kraju.”,

b) dodaje się § 3—6 w brzmieniu:

„§ 3. Poinformowanie pracownika o jego warunkach zatrudnienia, o których mowa w § 2, może nastąpić przez pisemne wskazanie odpowiednich przepisów.

§ 4. Pracodawca informuje pracownika na piśmie o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie tych zmian, a w przypadku gdy rozwiązanie umowy o pracę miałyby nastąpić przed upływem

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

tego terminu — nie później niż do dnia rozwiązania umowy.

§ 5. Poinformowanie pracownika o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 2, może nastąpić przez pisemne wskazanie odpowiednich przepisów.

§ 6. Przepisy § 1—5 stosuje się odpowiednio do stosunków pracy nawiązanych na innej podstawie niż umowa o pracę.”;

3) w art. 67²:

a) w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zatrudniania młodocianych oraz wykonywania pracy lub innych zajęć zarobkowych przez dziecko,”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do pracowników, o których mowa w art. 67¹, nie stosuje się przepisów § 1 pkt 2—4, jeżeli zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami wykonują oni na danym stanowisku — przez okres nie dłuższy niż 8 dni w ciągu roku, poczynając od dnia rozpoczęcia pracy na danym stanowisku — wstępne prace montażowe lub instalacyjne poza budownictwem, przewidziane w umowie zawartej przez pracodawcę z podmiotem zagranicznym, których wykonanie jest niezbędne do korzystania z dostarczonych wyrobów.”;

4) po art. 67³ dodaje się art. 67⁴ w brzmieniu:

„Art. 67⁴. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do załóg na morskich statkach handlowych, jeżeli pracodawca ma siedzibę w państwie będącym członkiem Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.⁴⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy Rady 96/75/WE z dnia 19 listopada 1996 r. w sprawie systemów czarterowania i wyznaczania stawek przewozowych w krajowej i międzynarodowej żegludze śródlądowej we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 304 z 27.11.1996, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 508, z późn. zm.).”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr 281, poz. 2780.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.⁵⁾) w art. 16a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Audycje inne niż określone w ust. 3 mogą być przerywane w celu nadania reklam lub telesprzedaży, jeżeli okres pomiędzy kolejnymi przerwami w danej audycji wynosi w programie telewizyjnym co najmniej 20 minut, a w programie radiowym co najmniej 10 minut.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.⁶⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy Rady 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wdrożenia minimalnych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na tymczasowych lub ruchomych budowach (ósma szczegółowa dyrektywa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 245 z 26.08.1992, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 71).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁷⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich (Dz. Urz. WE L 65 z 14.03.1968, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 3, z późn. zm.);

2) drugiej dyrektywy Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 85, poz. 728 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 51, poz. 377 i Nr 83, poz. 574.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362 i 1364 i Nr 169, poz. 1419 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 63.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539.

spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz. Urz. WE L 26 z 31.01.1977, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 8, z późn. zm.);

- 3) trzeciej dyrektywy Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych (Dz. Urz. WE L 295 z 20.10.1978, str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 42, z późn. zm.);
- 4) szóstej dyrektywy Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotyczącej podziału spółek akcyjnych (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982, str. 47, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 50, z późn. zm.);
- 5) jedenastej dyrektywy Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegających prawu innego państwa (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 100, z późn. zm.);
- 6) dwunastej dyrektywy Rady 89/667/EWG w sprawie prawa spółek z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 104, z późn. zm.);
- 7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/17/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001, str. 28; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 4, str. 3);
- 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 125 z 05.05.2001, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 4, str. 15).“.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. — Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689, z późn. zm.⁸⁾) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 89/618/Euratom z dnia 27 listopada 1989 r. w sprawie informowania ogółu

społeczeństwa o środkach ochrony zdrowia, które będą stosowane oraz działaniach, jakie należy podjąć w przypadku pogotowia radiologicznego (Dz. Urz. WE L 357 z 07.12.1989, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 366);

- 2) dyrektywy Rady 90/641/Euratom z dnia 4 grudnia 1990 r. w sprawie praktycznej ochrony pracowników zewnętrznych, narażonych na terenie kontrolowanym (Dz. Urz. WE L 349 z 13.12.1990, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, str. 405, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy Rady 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 35 z 12.02.1992, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 90);
- 4) dyrektywy Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego (Dz. Urz. WE L 159 z 29.06.1996, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 291);
- 5) dyrektywy Rady 97/43/Euratom z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie ochrony zdrowia osób fizycznych przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego zwanego z badaniami medycznymi oraz uchylającej dyrektywę 84/466/Euratom (Dz. Urz. WE L 180 z 09.07.1997, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 332, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy Rady 2003/122/Euratom z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie kontroli wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych (Dz. Urz. UE L 346 z 31.12.2003, str. 57; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 694).“.

Art. 9. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5—8 w brzmieniu:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 52, poz. 378 i Nr 104, poz. 708.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539.

- „5) przemieszczanie broni palnej — jest to czynność w ramach wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 1, polegająca na przemieszczeniu broni palnej:
- a) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — jako państwa docelowego transakcji z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego traktowanego na równi z tymi państwami na podstawie umowy Rady Unii Europejskiej z państwami trzecimi w sprawie włączenia tych państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój doboroku Schengen, zwanymi dalej „innym państwem członkowskim”,
  - b) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — jako państwa początkowego transakcji do innego państwa członkowskiego,
  - c) przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) zgoda przewozowa — jest dokumentem wystawianym przez przedsiębiorcę państwa początkowego transakcji na każdorazowe przemieszczenie broni palnej, o której mowa w art. 35a, poświadczonym przez właściwe władze tego państwa, zaświadcującym o wiarygodności tego przedsiębiorcy oraz o objęciu kontrolą przez to państwo tej transakcji albo poświadczonym przez przedsiębiorcę posiadającego decyzję o zwolnieniu,
- 7) decyzja o zwolnieniu — jest dokumentem wystawianym przez właściwe władze państwa początkowego transakcji, przyznającym przedsiębiorcy prawo przemieszczania broni palnej, o której mowa w art. 35a, bez obowiązku każdorazowego poświadczania zgody przewozowej przez władze tego państwa,
- 8) uprzednia zgoda przewozowa — jest dokumentem wystawianym przez przedsiębiorcę państwa docelowego transakcji na każdorazowe przemieszczenie broni palnej, o której mowa w art. 35a, poświadczonym przez właściwe władze tego państwa, zaświadcującym o wiarygodności tego przedsiębiorcy oraz o objęciu kontrolą przez to państwo tej transakcji.”;
- 2) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:
- „Rozdział 5a
- Przemieszczanie przez przedsiębiorców broni palnej
- Art. 35a. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do broni palnej odpowiadającej kategoriom broni palnej określonym w przepisach prawa Unii Europejskiej o kontroli nabywania i posiadania broni.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe rodzaje broni palnej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając klasyfikację określoną w przepisach prawa Unii Europejskiej oraz spójność z właściwymi przepisami o broni i amunicji.
- Art. 35b. Przemieszczanie amunicji do broni palnej odbywa się na zasadach określonych w niniejszym rozdziale dla tej broni.
- Art. 35c. Przemieszczanie broni palnej wymaga zgody przewozowej i urzędowo poświadczonej kopii uprzedniej zgody przewozowej oraz urzędowo poświadczonej kopii decyzji o zwolnieniu — w przypadku jej wydania.
- Art. 35d. 1. W przypadku przemieszczania broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, poświadczenia zgody przewozowej dokonuje, z zastrzeżeniem art. 35g ust. 1, organ koncesyjny albo komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę zbywcy broni palnej.
2. Zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
- 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji,
  - 2) firmę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej,
  - 3) siedzibę i jej adres lub adres zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej,
  - 4) adres, na który broń palna ma być dostarczona,
  - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej,
  - 6) liczbę jednostek broni palnej,
  - 7) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji oraz decyzji o zwolnieniu — w przypadku jej wydania.
3. Przedsiębiorca ubiegający się o poświadczenie zgody przewozowej przedkłada organowi, o którym mowa w ust. 1, kopię uprzedniej zgody przewozowej.
4. Organ, o którym mowa w ust. 1, poświadcza zgodę przewozową w terminie nie dłuższym niż 5 dni od dnia jej wpływu do tego organu.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, z uwzględnieniem danych, o których mowa w ust. 2, w taki sposób, aby zawierała ona elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację bro-

- ni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.
- Art. 35e. 1. Organy, o których mowa w art. 35d ust. 1, mogą odmówić poświadczenia zgody przewozowej z przyczyn określonych w art. 17 ust. 3.
2. Odmowa poświadczenia zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.
  3. Organem odwoławczym od decyzji komendanta wojewódzkiego Policji jest organ koncesyjny.
- Art. 35f. Organy, o których mowa w art. 35d ust. 1, po dokonaniu czynności poświadczenia zgody przewozowej są obowiązane do bezzwłocznego przesłania kopii tej zgody właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przemieszczana broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.
- Art. 35g. 1. Organ koncesyjny może, w drodze decyzji administracyjnej, zwolnić przedsiębiorcę dokonującego przemieszczenia broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa początkowego transakcji, z obowiązku każdorazowego poświadczania zgód przewozowych przez organy, o których mowa w art. 35d ust. 1, jeżeli udokumentuje on stosowanie przez okres co najmniej 3 lat wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315).
2. Organ koncesyjny przekazuje kopię decyzji o zwolnieniu komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.
  3. Decyzję o zwolnieniu wydaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata.
- Art. 35h. Organ koncesyjny może w każdym czasie cofnąć decyzję o zwolnieniu z przyczyn określonych w art. 17 ust. 3 lub z powodu utraty certyfikatu zgodności dotyczącego wewnętrznego systemu kontroli i zarządzania obrotem towarami strategicznymi, o którym mowa w ustawie w wymienionej w art. 35g ust. 1.
- Art. 35i. 1. Przedsiębiorca dokonujący przemieszczania broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do przechowywania egzemplarza uprzedniej zgody przewozowej przez okres 10 lat od daty jej poświadczenia.
2. Przedsiębiorca dokonujący przemieszczania broni palnej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, któremu wydano decyzję o zwolnieniu, jest dodatkowo obowiązany:
    - 1) każdorazowo poświadczyć przez siebie i przekazać zgodę przewozową nabywcy broni palnej z innego państwa członkowskiego,
    - 2) przekazać poświadczoną przez siebie kopię zgody przewozowej komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na swoją siedzibę, najpóźniej z chwilą wydania broni palnej jej nabywcy.
- Art. 35j. Komendant wojewódzki Policji po otrzymaniu kopii zgody przewozowej poświadczonej przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 35i ust. 2, jest obowiązany do bezzwłocznego przesłania kopii tej zgody właściwym władzom państwa docelowego transakcji i państw, przez których terytorium będzie przewożona broń palna, oraz Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.
- Art. 35k. 1. W przypadku przemieszczania broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, poświadczania uprzedniej zgody przewozowej dokonują organy, o których mowa w art. 35d ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 5 dni od dnia jej wpływu do tego organu.
2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności dane, o których mowa w art. 35d ust. 2 pkt 1—6.
  3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór uprzedniej zgody przewozowej, z uwzględnieniem danych, o których mowa w art. 35d ust. 2 pkt 1—6, w taki sposób, aby zawierała ona elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.

Art. 35l. 1. Organy, o których mowa w art. 35d ust. 1, mogą odmówić poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej z przyczyn określonych w art. 17 ust. 3.

2. Odmowa poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Organem odwoławczym od decyzji komendanta wojewódzkiego Policji jest organ koncesyjny.

Art. 35m. 1. W przypadku przemieszczania broni palnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji, zgoda przewozowa nie wymaga poświadczenia przez właściwe władze państwa początkowego transakcji, jeżeli państwo początkowe transakcji zwolniło przedsiębiorcę z obowiązku poświadczenia zgody przewozowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, broni palnej musi towarzyszyć do miejsca docelowego jej przemieszczenia urzędowo poświadczona kopia dokumentu o zwolnieniu.

Art. 35n. 1. W przypadku gdy przemieszczanie broni palnej jest realizowane za pośrednictwem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek, przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w art. 1, który dokonał zlecenia przewozu, jest obowiązany przekazać dokonującemu przewozu urzędowo poświadczoną kopię zgody przewozowej lub decyzji o zwolnieniu — w przypadku jej wydania oraz urzędowo poświadczoną kopię uprzedniej zgody przewozowej.

2. Podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek, który otrzymał zlecenie przewozu broni palnej, jest obowiązany do posiadania dokumentów, o których mowa w ust. 1.”;

3) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Kto, wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu bronią lub amunicją albo w zakresie przewożenia i doręczania przesyłek zawierających broń lub amunicję, przemieszcza, z innych państw członkowskich, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa docelowego transakcji albo z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ja-

ko państwa początkowego transakcji albo przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń palną lub amunicję do takiej broni bez wymaganej zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej albo dokonuje poświadczenia zgody przewozowej nie posiadając do tego uprawnień, podlega karze aresztu albo grzywny.

2. W razie skazania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1, można orzec przepadek broni palnej i amunicji.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085, z późn. zm.¹⁰⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996, str. 26, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 80, z późn. zm.).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) alkohol etylowy rolniczy — alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. h rozporządzenia Rady (EWG) 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz. Urz. WE L 160 z 12.06.1989, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 59, z późn. zm.).”;

2) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wódki wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z alkoholu etylowego rolniczego uzyskanego ze zbóż lub ziemniaków wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być dodatkowo określane jako „Polish Vodka/Polska Wódka”.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. Nr 175, poz. 1433, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1491) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 143, poz. 1196, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 i Nr 190, poz. 1865, z 2004 r. Nr 49, poz. 464, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 360.

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz. Urz. WE L 123 z 24.04.1998, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 3);
- 2) dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy Komisji 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 419).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 457 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wezwanie do zgłaszania wierzytelności przez wierzycieli zamieszkałych lub mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinno zawierać nagłówek o treści: „Wezwanie do zgłaszania wierzytelności. Termin zgłoszenia”, sporządzony we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej oraz norweskim i islandzkim. Wezwanie powinno wskazywać termin zgłoszenia wierzytelności, skutki jego uchybienia, zawierać informację, czy wierzyciele posiadający wierzytelności uprzywilejowane lub zabezpieczone rzeczowo muszą dokonać zgłoszenia wierzytelności, a także określać obowiązek załączenia dowodów stwierdzających istnienie wierzytelności.”;

2) po art. 459 dodaje się art. 459¹ w brzmieniu:

„Art. 459¹. Syndyk obowiązany jest regularnie, nie rzadziej niż co sześć miesięcy, informować wierzycieli, których miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba znajdują się w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o czynnościach podjętych w postępowaniu upadłościowym w okresie objętym informacją.”;

3) po art. 467 dodaje się art. 467¹ w brzmieniu:

„Art. 467¹. Ogłoszenie upadłości nie narusza prawa wierzyciela do potrącenia swej wierzytelności z wierzytelnością upadłego, jeżeli takie potrącenie jest dopuszczalne według prawa właściwego dla wierzytelności upadłego.”;

4) art. 481 otrzymuje brzmienie:

„Art. 481. Przepisy art. 454—466 i 467¹—470 stosuje się odpowiednio w przypadku ogłoszenia upadłości krajowego zakładu ubezpieczeń, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwie lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oraz w przypadku ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę lub oddział w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 94, poz. 785, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 47, poz. 347.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 638.

1) w art. 40a ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

1) przyjmuje kopie kontraktów zawieranych między:

a) wnioskodawcą a odbiorcą lub pierwszą jednostką przetwórczą, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców (Dz. Urz. WE L 345 z 20.11.2004, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 1973/2004/WE”,

b) odbiorcą a pierwszą jednostką przetwórczą;

2) przyjmuje od podmiotów, o których mowa w pkt 1 lit. b, informacje, które są obowiązane składać te podmioty, określone w rozporządzeniu 1973/2004/WE;

3) ustala, na wniosek podmiotów określonych w ust. 2, wysokość zabezpieczenia wykorzystania towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;

4) przeprowadza kontrole wykorzystania towarów;

5) przekazuje informacje Komisji Europejskiej lub właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, składa:

1) zbywca towaru — w przypadku gdy zbywca prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) nabywca towaru — w przypadku gdy zbywca nie prowadzi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

— na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

3. Wniosek składany przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres zbywcy towaru;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;

3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nabywcy towaru;

4) określenie rodzaju i ilości towaru;

5) całkowitą ilość zakupionego towaru wraz z wysokością wniesionego zabezpieczenia;

6) współczynniki technicznego przetworzenia towarów, ilości i ceny produktów uzyskanych w wyniku ich przetworzenia — w przypadku gdy dokonano przetworzenia towarów;

7) informację o przeznaczeniu towaru.

4. Wniosek składany przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nabywcy towaru;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;

3) określenie rodzaju i ilości towaru oraz powierzchni uprawy — w przypadku gdy zbywcą jest wnioskodawca;

4) informację o wysokości zabezpieczenia wniesionego przez zbywcę towaru objętego wnioskiem — w przypadku gdy zbywca towaru wniósł zabezpieczenie;

5) informację o przeznaczeniu towaru.”;

2) art. 40b otrzymuje brzmienie:

„Art. 40b. Odbiorcy lub pierwsze jednostki przetwórcze przekazują Prezesowi Agencji:

1) informacje, o których mowa w art. 157 ust. 3 rozporządzenia 1973/2004/WE, w ciągu 40 dni od dnia, w którym odebrano surowce, jednak nie później niż do dnia 10 listopada roku, na który wnioskodawca złożył wniosek o płatność;

2) kopie kontraktów, o których mowa w art. 40a ust. 1 pkt 1, w terminie do 40 dni od dnia ich zawarcia.”.

Art. 15. Pracodawca, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, informuje na piśmie pracowników, z którymi zostały zawarte umowy o pracę przed tym dniem, o warunkach zatrudnienia i uprawnieniach pracowniczych, o których mowa w art. 29 § 2 i art. 29¹ § 2 Kodeksu pracy, w zakresie niewynikającym z dotychczasowych przepisów.

Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 66f ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66f ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*